

Kyrkjelydsblad for Arna

NR. 3 • Juni 2014 • 47. ÅRGANG

Tett på Erling

– Det verste som kunne ramme meg, gråt Erling Osland den dagen han fikk diagnosen Lewy-legeme-demens.

Side 6-7

Beredt i 22 år

Side 6-7

Kan bli nedlagt

Side 5-7

Hvem er leserne?

Side 9-11

Erling Osland: En levende legende i Arna menighet

Du har gjerne møtt Erling Osland med hammer i hånden. I dag sitter han og minnes med en tåre i øyekroken. Minnes et rikt liv. Et liv som har satt spor etter seg.

TEKST OG FOTO: OLAV VIKSE

Erling Osland har fått Lewy-legeme-demens, kanskje den nest vanligste demenssykdom etter Alzheimers sykdom. Den ligner både på Parkinsons sykdom med muskelstivhet, og Alzheimers med gradvis bortfall av kognitive funksjoner.

Mange tar feil

– Det verste som kunne ramme meg, gråt han den dagen han fikk diagnosen.

Det er Inger Marie som forteller, kona hans. Hun måtte trøste. Men hva skulle hun trøste med? Katastrofen var like stor for henne. Mange tar feil når de møter Erling. De tror han er sykere enn han er. Fordi han er så stiv i kroppen og blikket så borrende. Han trenger ofte lang tid på å svare. Det betyr at han ikke rekker fram til svar-ordene før de som spurte har begynt å snakke videre.

Alt initiativ er borte

Jeg møter han i huset han bygde for 14 år siden. 69 år gammel. Et tvillinghus bygget for alderdommen hånd i hånd med det første. I andre inngangsdøra bor dattera til Inger Marie og Erling.

– Det verste er at han har mistet alt initiativet, sier Inger Marie.

– Han bare sitter der. Leser avisa, stirrer på fjernsynet. Finner ikke på noe. Kan ikke gjøre noen ting. Utrette noe. Hvordan tror du det er for en mann som han?

Det blir Inger Maries omsorgsvakt 24 timer i døgnet som gir han et verdig liv. Men Inger har aldri fri. Det hender at det hender ting midt på

natten. Han ser bestefar komme inn i rommet, eller han befinner seg på anleggsarbeid på andre siden av dalen. Enda en følge av sykdommen. Kanskje står han opp, klokka fire på natten. Jovisst kan han klokka, men hva betyr tida? For Inger Marie kan det bli litt snaut med sammenhengende søvn.

Lett for å gråte

Tårene begynner å renne når Inger Marie forteller. Han synes det er så vondt at hun skal lide på grunn av han.

– Jeg må gjemme nøklene, sier hun.

– Jeg har sagt det til Erling.

Han er enig i det. Forstår at det er nødvendig på grunn av hans noe underlige påfunn. Han smiler matt til meg.

– Jeg er litt flau. Men jeg må bare si det som det er. En spade bør kalles for en spade selv om det gjør vondt.

En modig mann

Jeg spør Inger Marie om jeg får lov til å ta bilder av Erling når han gråter. Jeg vet fra tidligere intervjuer at mange ektefeller kvir seg, synes det er ugreit å vise gråtebilder.

– Spør Erling selv, svarer hun.

– Kan eg ta gråtebilder av deg? prøver jeg.

Han ser på meg med blanke øyne.

– Jeg vil være åpen om sykdommen min, sier han stille.

– Og da hører gråten med. Jeg gråter mye. For det er mye å gråte av. Men noen ganger gråter jeg gledestårer også. Jeg gråter lettere da.

Denne staselige mannen

Jeg sitter i sofaen og kjenner respekten vokse i meg. Over at en mann er villig til å vise andre sin

sykdom og hjelpeløshet. Hedersmannen som er blitt syk. Men som opptrer like verdig som før. Det er ingenting å skjemmes over. Sykdommen er en sykdom. Ikke noe mer enn det. Nå har jeg kjent han i 21 år. Han var blant de aller første som tok kontakt da familien flyttet til Arna. En av de veldig få som i det hele tatt tok initiativ til å bli kjent med oss. Som ønsket meg og kona velkommen. Og som senere alltid lurte på hvordan det gikk med meg etter at jeg hadde hatt to hjerneslag. Han har en stor plass i hjertet mitt.

Når livet glipper

Nå kjenner han at livet glipper. At livet liksom renner ut mellom fingrene hans. Men han er her enda. Veldig til stede denne fredagskvelden i mai hjemme i stua. Dagen har vært travel. Og han er sliten. Likevel har han lyst til å treffe meg. Til å fortelle om livet sånn det er blitt.

Vi er på samme bølgelengde med en gang. Kona sitter ved sida hans. Hjelper han når ordene ikke fins. Eller bare tar lang tid. Når han må finne helt andre ord enn de han hadde tenkt seg.

– Hva mener du med det? spør hun ofte.

Han ser på henne lett forundret. Som om han undrer seg over at hun ikke forstår. Og noen ganger kan det virke som hun forstyrrer han mer enn hjelper han. Hun bryter av mens han jobber på spreng for å uttrykke det tankene tenker.

Alltid hva Erling mener

– Jeg tar alltid Erling med på råd når noe skal avtales, sier Inger Marie.

– Han skal føle at han er fullverdige. Ikke snakkes forbi. Nå bruker vi mye mer tid på å samtale enn vi gjorde før. Da hastet vi hver til vårt. Ofte uten så mange ord. Nå er ordene

veldig viktige. Vi gjentar de og snakker sakte. Slik at vi forstår begge to

Jeg kjenner jeg forstår. Som om jeg kan forstå hjernespråket. Det som er preget av at noe i hjernen er gått i stykker. Et språk som lager sin egen logikk. En logikk som kanskje er felles for hjernesykdom? Vi smiler litt til hverandre.

- Du forstår, sier han.
- Jeg tror det, sier jeg.

Ikke frisk igjen

Jeg ble frisk etter hjerneslaget mitt. Det blir ikke Erling. Han kommer til å bli sykere. Og vet det. Om en tid glipper taket gradvis og han glir inn i sin egen verden. Men han vil ikke tenke på det enda.

- Heldigvis går utviklingen sakte, sier han, og forsøker å smile.

Men smilet er blitt mye stivere enn det var.

- Vi har mange gode venner, sier Inger Marie.

- De hjelper oss med alt mulig. De omslutter oss med varmen vi trenger. Og de tar oss med på ting. Erling får bli med på komlemiddag på menighetshuset. Uten alle vennene vet jeg ikke hvordan jeg skulle ha klart det. For noen ganger er jeg så sliten. Derfor tar vi bare en dag om gangen. En dag er nok. Og det er blitt vanskelig å komme seg ut. Jeg kunne gått ifra Erling hjemme. Men jeg ville ikke fått fred inne i meg.

Hjemmesykepleien

- Hjemmesykepleien ser hva jeg trenger. De vil ikke at vi skal bli pasienter begge to. Så de passer på å la Erling få avlastning på sykehjemmet for å hvile meg.

- Trives du der? spør jeg Erling.
- Han nikker.
- Det går.

Han tør nok ikke si noe annet så lenge Inger hører. For han vil ikke såre henne. Dessuten er han veldig opptatt av at hun ikke skal slite seg ut.

For det bekymrer han mye. Unnskylder seg for det store presset han legger på henne. Han vet at han er helt avhengig av henne og hjemmesykepleien. Kan ikke gjøre noe selv. Ingenting. Til og med ting han skulle ha sluppet å måtte be kona om.

- Det må være tungt for deg å slippe henne til på de intime tingene, sier jeg.
- Ja.
- Han bivrer i leppene.

Livet er ikke lett

Men ingen av dem klager. Dagene er mørke. Dagene er lyse. Men alle har en mørk horisont. Derfor lever de bare en dag om gangen. Bare en og en. Ikke noe annet kan bæres. Erling forteller om hvordan det er å tisse i bukse. Å oppleve som 83-åring at vannet bare gjør som det vil.

- En hinsides opplevelse, sier han.
- Jeg visste ikke at det gikk an! Men det gjør det! Skal jeg unngå det må jeg gå på do hver halvannen time. Men jeg glemmer å følge med tida!

Alt han har gjort i livet

Når jeg minner han om alt han har vært med på i livet, er det som om han skinner opp. Som om han lever igjen. Vi blir sittende lenge og snakke om minner. Om alle de praktiske tingene han tok seg av og som mange ikke la merke til. Men som var like viktige for det.

Erling hadde nådegaven til praktisk arbeid. Han var en av tømmerne da de bygde menighetshuset, han var med på å starte eldresenteret i huset. Han var styreformann der i mange år. Så blei han en av stifterne av frivillighetssentralen, styreformann i mange år der også, så medlem av menighetsrådet i flere perioder. Og alltid trofast til stede i kirkebenkene. Han sitter og smiler. Minnene kommer i gylne rammer.

- Men vi var mange om alt, sier han.
- Redd for å ta ære.

Garness. Foto: Sara A. Spilling

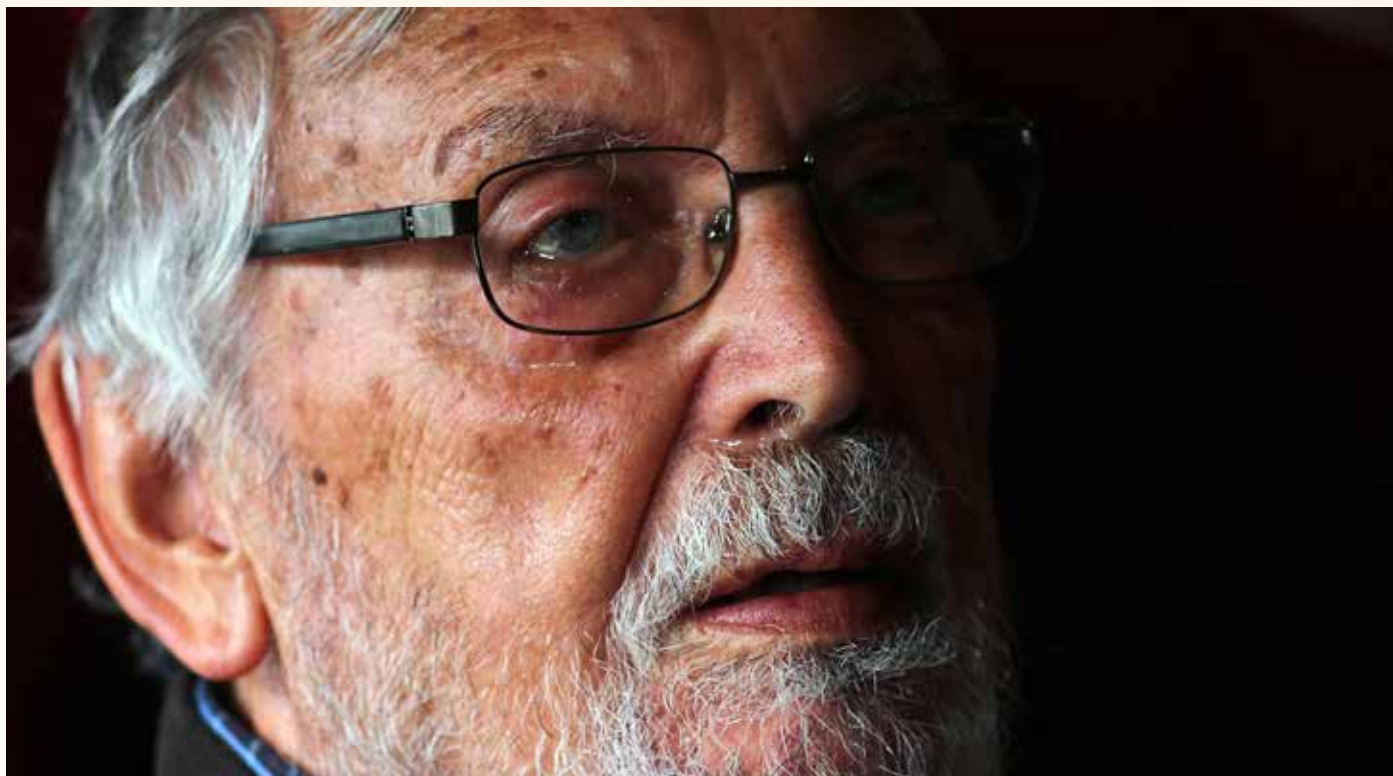
Midtsommarmarked med Garness

Ytre Arna kyrkjelyd har i fleire år arrangert midtsommarmarked i Ytre Arna kyrkje, medan dei fleste andre aktivitetar har teke sommarferie. Vi kan gå ut og ha det hyggeleg, og samtidig nyte midtsommarmarkedet med god musikk og song. I år med duoen Garness.

Artistduoen Garness består av tvillingsøstrene Ingelin Reigstad Norheim og Hildegunn Garnes Reigstad frå Frekhaug utanfor Bergen. Søstrene skreiv sine første songar som femåringar, og formidling av musikk og tekst har gjennom oppveksten vekst seg fram som ein helt naturleg del av deira liv og virke.

Duoen fekk nyleg mykje positiv merksemd då deira konsert lillejulaften på NRK1 blei julas tredje mest sette program på TV. Mange kommenterte spesielt deira inderlege og personlege formidling, samt evna til å fornya dei gode, gamle og velbrukte songane på ein måte som kjennes forfriskande, nokon gonger musikalsk overraskande og som gjev nytt liv til songens innhold og budskap.

Ytre Arna kyrkje, 17. juni kl. 20.00.
Inngangspenger kr. 200,-

Vanskelig å skifte tråd

En gang var han ambulerende servicemann i bydelen. Gikk inn og ut hvor han trengtes. Fant løsninger. Ble kjent med mange. Oppdaget ensomme gamle. Inviterte til julemiddag på julaften. Kunne få nei. Men ja takk likevel. Etter å ha sittet på kjøkkenet og pratet litt. Han vekke tillit, Erling.

Jeg prøver å skifte tema. Fra menighetshuset som han elsker og over til himmelen som står for døren. Og som han også elsker. Et temmelig stort sprang, innrømmer jeg. Og det blir for stort. Jeg prøver igjen. Jeg spør om himmelen har fått en ny betydning for han nå etter at han blei syk. Men han bare fortsetter å snakke om detaljer på reisverk og anna snadder på menighetshuset.

– Det var flotte år, sier han, og snakker om livet her på jorda og slett ikke i himmelen.

Men så. Uten forvarsel kommer svaret likevel.

– Selvfølgelig betyr himmelen mye for meg! svarer han og ser meg inn i øynene.

Som om jeg burde vite hva han mener om den saken.

– Himmelen betyr være eller ikke være for meg! Den er like viktig som livet!

Så sier han ikke mer. «Like viktig som livet».

Aldri trygg

Inger Marie nikker. Han kan ofte ikke skille dag og natt. For meg som sitter i stua og spiser nystekte rundstykker med skinke, ost og paprika er det vanskelig å forstå. Men selvsagt tror jeg henne. Og Erling nikker.

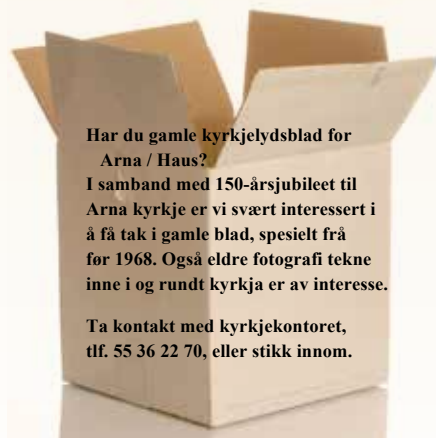
– Det er sant, sier han.

Så kommer tårene. Tårene som viser smerten i sykdommen. Fornedrelsen. Å ikke være herre i egen kropp. Ikke få lov til å rydde av bordet etter et måltid. Måtte høre det bli sagt: «Ikke, ikke, ikke». Til alt det han gjorde for. «Du kan ikke Erling! sier en stemme inne i han. Du kan ikke lenger! Du kommer aldri til å kunne det igjen».

Trøst

– Herren har sagt at som din dag er skal din kraft være, sier Erling og ser på meg.

Ordene kommer sakte. Men så, vet Erling, venter himmelen, hvor ikke sorg er, eller smerte er eller død. «For Herren gjør alle ting nye.» Det er Erlings tro. Og det er hans framtid.

Har du gamle kyrkjelydsblad for Arna / Haus?

I samband med 150-årsjubileet til Arna kyrkje er vi svært interessert i å få tak i gamle blad, spesielt frå før 1968. Også eldre fotografi tekne inne i og rundt kyrkja er av interesse.

Ta kontakt med kyrkjekontoret, tlf. 55 36 22 70, eller stikk innom.

Oppstartsgudsteneste med 6-års-bok

Gudstenesta i Arna kyrkje 31. august vil få preg av ei «Oppstartsgudsteneste».

– Det meste i samfunnet går for halv maskin gjennom sommarmånadene, seier sokneprest Jan Kåre Jakobsen til Kyrkjelydsbladet, men 31. august er vi forlengst i gong. Vi har ikkje markert oppstarten på hausthalvåret på denne måten tidlegare, men tanken er å presentera dei ulike arbeidsgreinene, ikkje minst det som skjer for born og unge. Nytt av året er at vi inviterer 6-åringane (dei som begynner på skulen) til å få «6-års-bok».

Medlemer i trusopplæringsutval

I samheng med at det skal tilsettast trusopplæringsmedarbeidar, ynskjer Arna sokneråd å forsterka trusopplæringsutvalet. Trusopplæringsutvalet skal utarbeida plan for trusopplæringa – i tillegg til å setja planen ut i livet. Ta kontakt med kyrkjekontoret dersom du kan tenkja deg å vera med, eller veit om andre som kan tenkja seg det.

Prostkassen

Velkommen til Osterøy

Frå 1. mars i år vart kyrkjesokna på Osterøy flytta frå Nordhordland prosti til Arna og Åsane prosti. Dette var ein del av ei større omorganisering av den kyrkjelege inndeling av Bjørgvin bispedøme.

AV PROST ØYSTEIN SKAUGE

At dette no er eit faktum er ikkje av dei mest epokegjerrande sakene i kyrkjarahistoria. Likevel er det verdt å merke seg for alle som har eit nært forhold til kyrkja vi til dagleg lever i og med.

Bakgrunnen for dette er eit initiativ frå prosten i Nordhordland. Det prostiet er nett utvida nordover ved at Gulen og Solund vart lagde til Nordhordland då Ytre Sogn prosti vart nedlagd. For sokna på Osterøy er det innlysande at denne øya geografisk er tettare knytta til Arna og Åsane enn til dei som bur nord for Nordhordlandsbrua. Saka om å flytte Osterøy til vårt prosti, Arna og Åsane, har vore på ei større høyring, og stort sett har det vore brei semje om at dette skulle skje.

Bjørgvin bispedøme gjorde vedtak i saka den 12. desember i fjor, og endeleg vedtak er stadfesta i brev frå Det kongelige kulturdepartementet den 7. februar i år. For Osterøy får dette ikkje store konsekvensar. Det tydelegaste vert at prestane får denne prosten som no skriv, som sin næraste overordna, i staden for prosten i Nordhordland. Gjennom ei årrekke har dei to osterøyprestane allereie vore knytta til Arna og Åsane når det gjeld beredskap i forhold til å hjelpe politiet med varsling ved ulukker og liknande. Tilsvarande har prestane i Arna og Åsane teke ansvar for å rykke ut til Osterøy i slike saker.

Prosten i Arna og Åsane må lære sokna på Osterøy å kjenne. Det gjeld kyrkjhush, sokneråda og dei kyrkjeleg tilsette. Ved ein del

anledningar vil stabar og sokneråd møtast, samla for heile prostiet. Då vil dei kyrkjeleg tilsette i Arna og Åsane verte fleire, og det vert høve til å knyte nye venskapsband og til å lære av erfaringar som vi har med oss frå begge sider av fjorden.

Samstundes er det slik at ein no har fått ein sjanse til å fornye dei nære banda det både kulturelt og historisk har vore mellom Osterøy og Arna og Åsane. Kyrkjeleg sett høyrde sokna og bygdene på Osterøy saman på prostiplanet med Arna og Åsane til langt inn på 1900-talet. Til dømes låg det som i dag er Åsane sokn under Hamre prestegjeld heilt fram til 1956. Slik sett er det altså ikkje noko nytt, det som no vert eit organisatorisk faktum.

Eit lite poeng som eg personleg gjerne løfter fram, er at ved denne omorganiseringa har fleirtalet av sokna i Arna og Åsane prosti nynorsk som offisiell målform. Det er berre stas!

2. pinsedag i år, 9. juni kl. 12.00, vert det arrangert ei friluftsgudsteneste på Valestrand i det dei kallar 250-meterskogen. Ved denne gudstenesta skal vi markere at Osterøy byter prosti. Begge osterøyprestane tek del, saman med begge dei berørte prostane. Osterøykoret syng. Det er sikkert god plass til folk frå fastlandet også for å vere med på å markere dette.

På vegne av Arna og Åsane prosti ynskjer vi alle på Osterøy velkomne inn i det kyrkjelege fellesskapet med sokna i bydelen lengst nord i Bergen.

FEM NYE SOKN: Utvidinga betyr at fylgjande Osterøy-sokn med kyrkjebygg vert innlemma i Arna og Åsane prosti: Bruvik, Gjerstad, Hamre, Haus og Hosanger. (Illustrasjon: Hamre kyrkje, bygd i 1622. Foto: Nina Aldin Thune)

Kirkens SOS

Vil du gi tid til mennesker som trenger noen å snakke med?

Velkommen som medarbeider på Kirkens SOS! Du kan gjøre en forskjell for mennesker som har det vanskelig, og samtidig oppleve personlig utvikling.

Kirkens SOS er Norges største døgnåpne krisetjeneste, tilgjengelig på telefon og internett. Du får innføringskurs, veiledning og videre faglig oppfølging så lenge du er med i tjenesten.

Innføringskurs starter i Bergen 29. september. Interessert?

Kontakt: Kirkens SOS i Bjørgvin
Tlf 55 32 58 45 / mob 941 83 654
Epost: bjorgvin@kirkens-sos.no
Mer info: www.kirkens-sos.no/bjorgvin

KANOTUR PÅ KVAMSKOGEN: Flaktveit-speiderne har kjøpt kanoer, og stasjonert dem på Kvamskogen. Her er det mange vann som innbyr til spennende kanoturer.

Beredt for livet

Etter at rekkehusene og blokkbebyggelsen begynte å klatre oppover i bakkene på Flaktveit fra slutten av 1970-tallet, varte det ikke så veldig lenge før også speiderne var på plass.

AV TOR D. HANSON

I Flaktveit aktivitetshus, på toppen like der bussen snur, har Flaktveit KFUK-KFUM-speidere holdt til fra de ble startet en vakker høstkveld i 1992. Til å begynne med var de bare guttespeidere, men så slo KFUK- og KFUM-speiderne i Norge seg sammen til ett forbund i 2003.

Pioner og drivkraft

– Da var det naturlig at også jentene kom med her hos oss, forteller Harald Mikkelsen, som har vært pioneren og drivkraften i Flaktveitspeiderne like fra starten av.

Harald er lærer, og har jobbet på Flaktveit skole helt fra den var ny i 1985.

– Jeg skjønte raskt at det var behov for sunne fritidsaktiviteter i en ny bydel i rask vekst. Vi flyttet til Flaktveit allerede i 1982, og det var ikke vanskelig å motivere seg for å starte opp med barne- og ungdomsarbeid, ikke minst fordi jeg ønsket at mine egne barn skulle ha noen tilbud når de kom i den rette alderen.

Har gått gradene

Selv hadde Mikkelsen aldri vært speider før de startet opp, men han har vært knyttet til Norges KFUK-KFUM det meste av sitt liv gjennom tria-arbeid (gutteklubb), ungdomsklubb og Bergen Ten Sing. Allerede som åtteåring var han på sin første sommerleir på Lønningstrand like ved Flesland flyplass i regi av Bergen Ynglinge-forening, og han har drevet Tria-klubb for gutter i Fyllingsdalen før familien kom til Flaktveit.

– Her på Flaktveit lå det best tilrette for å starte guttespeider, forteller han.

– De første årene var vi fire voksne ledere, og alle hadde egne barn med i arbeidet.

Trenger flere ledere

Men som innen alt frivillig barne- og ungdomsarbeid, er det ikke alle barna som «går alle gradene», og når barna slutter, trapper gjerne foreldrene ned sammen ned dem.

– Det er en naturlig prosess, og slik vil det nødvendigvis være. Derfor har jeg i mange år nå stått alene som voksenleder, jeg har jo flere barn som er speidere.

Riktig nok trår foreldre til på spesielle arrangementer, slik som for eksempel lands- og kretsleir. Dessuten har de en del faste aktiviteter gjennom året hvor de samarbeider med speiderne på Rolland og utnytter hverandres ressurser.

Selvstyrte rovere

– Både Rollands-speiderne og vi er knyttet til barne- og ungdomsarbeidet i Åsane menighet, så dette er et naturlig og viktig samarbeid, understreker han.

– Men siden jeg står mye alene med den ukentlige driften, kan vi ikke ha tilbud til alle aldersgrupper. Derfor er speiderne våre i aldersgruppen fra 6. til 10. klasse.

Når ungdommene blir eldre, kan de tas opp som «rovere» og være med i eget roverlag som stort sett styrer seg selv. Antallet speidere varierer litt. Akkurat nå er de 17 medlemmer, og har plass til flere.

Demonterte farens påhengsmotor

Harald forteller at ungdommene som er med er veldig ivrige, og det er ikke vanskelig å få dem engasjert i spennende aktiviteter både inne og ute.

– Jeg vokste opp i en familie hvor vi ble stimulert til kreativitet, og var ikke så veldig store gutten første gang jeg plukket fra hverandre påhengsmotoren til farens min for å se hvordan den så ut innvendig, forteller han.

– Lettelsen var stor da den startet etter at alle delene var kommet tilbake på plass. Jeg liker å skru, og jeg har aldri sluttet med å leke.

Egen vindmølle på landsleir

Han interesserer seg både for sjø- båt- og friluftsliv og elektronikk/informasjonsteknologi.

– Jeg opplever at disse interessene og ferdighetene mine kan brukes aktivt i arbeidet for de unge.

Folk er i dag opptatt av fornybar energi. Vind er en viktig energikilde, og Flaktveit-speiderne var her tidlig ute.

– Vi er antakelig en av få grupper som har hatt egen vindmølle med på landsleir, forteller Harald.

Rotoren var 3,5 meter i diameter, og konstruksjonen ble så høy at de måtte søke leirledelsen om dispensasjon for å få rigge det hele opp.

Rotoren løp løpsk

– Den måtte jo opp i været både for å fange vinden og for å komme klar av hodene til folk, smiler han.

Det hele startet med at noen av guttene ikke ville reise på leir hvis de ikke fikk med seg TV-apparatet. De skulle følge med på VM i fotball.

– Vi fikk tak i en reise-TV og en dynamo fra en gammel minigravemaskin, så viklet vi den om og bygget likeretter. Rotorbladene konstruerte vi av kryssfiner.

Men på landsleiren på Lista for fire år siden blåste det så fælt at de fikk problemer. Rotoren løp løpsk og ble skadet.

– Heldigvis fikk vi stoppet den før den ramlet helt sammen. Derfor satset vi på solenergi på kretsleiren på Seim i Nordhordland for to år siden, så får vi se hva vi finner på til sommeren når det er landsleir i Asker.

Internett erstatter kortbølgeradio

Speidere er sosiale vesener, og de liker å holde kontakt med likesinnede over hele verden. Derfor var det før i tiden mange speidere som drev med kortbølgeradio. Nå er dette blitt gammeldags. Det som teller nå, er det verdensvide «Joti» eller Jamboree on the Internet-arrangementet. En helg i året samles alle speiderne i hele verden for å «chatte» med hverandre på internett.

– Her er også Flaktveit-speiderne ivrige, forteller Harald.

– Vi forsøker å komme i kontakt med speidere i så mange land som mulig.

De plotter hver kontakt inn med knappenåler på et stort verdenskart. Rekorden er 103 land.

– Dette er en av de aktivitetene hvor vi samarbeider med Rollandspeiderne.

Klatring er favoritt

En del speidere liker sjølivet, og har anskaffet egen båt. Flaktveit-speiderne har valgt sin særegne variant. De har kjøpt kanoer, og stasjonert dem på Kvamskogen. Her er det mange vann som innbyr til spennende kanoturer. Men Flaktveitspeidernes favorittaktivitet er klatring.

– Det begynte med at jeg kom i kontakt med klatreinstruktøren Frank Indrøy, som er gammel NSF-speider, forteller Harald.

KLATRING I HJORTLANDSDALEN: – Klatringen begynte med at jeg kom i kontakt med instruktøren Frank Indrøy, som er gammel NSF-speider, forteller Harald Mikkelsen, som gjerne selv deltar i øvelsene.

LANDEMERKE PÅ LANDSLEIREN: Flaktveitspeiderne hadde egen vindmølle med på landsleiren på Røros i 2006. Rotoren var 3.5 meter i diameter, og konstruksjonen ble så høy at de måtte søke leirledelsen om dispensasjon for å få rigge det hele opp.

For de eldste speiderne er dette så populært at det er blitt en egen aktivitet som har vokst ut over den vanlige speideraktiviteten. En gruppe på 20 stykker, inklusiv venner og foreldre, klatrer nå regelmessig i Fantofhallen, på Sotra, Helleneset og i Hjortlandsdalen. Men også de yngste speiderne i gruppen er med og klatrer.

Ikke farlig

Tar du turen fra Hjortland opp Simsedalen mot Vareggen, finner du et lite stup på rundt 20 meter på venstre side av veien, like nedenfor skikjelken. Her er det fint å rappellere. Den aller nærmeste klatreplassen er Flateskallen, som ligger mellom Breimyra og Hjortlandsdalen. Enkelte foreldre er kanskje skeptiske til klatring, og gir barna beskjed på at de ikke får lov til å delta på noe farlig. Men Harald beroliger.

– Klatring på det nivået vi driver er noe av det minst farlige av det som ser farlig ut. Det er mye farligere å bevege seg i trafikken i Bergen by.

Trosopplæring i praksis

Som nevnt er KFUK-KFUM-speiderne både på Flaktveit og Rolland en del av barne- og ungdomsarbeidet i Åsane menighet. Prostiet har fått tildelt offentlige trosopplæringsmidler for barn fra 0 til 18 år, og har anledning til å satse ekstra. Her er speiderne med.

– Speiding er trosopplæring i praksis, sier Harald.

– Jesus brukte et bilde om at vi er greiner på et tre. Treet vokser når det er liv i greinene. Vi jobber med speideraktivitetene for å bli beredt til livet. Det speiderloven sier om dette er akkurat det samme som det vi kan lese om i Det nye testamentet, og ofte finner vi det sagt på den samme måten: Vi skal lytte til Guds ord og verne om hans skaperverk, vi skal være gode kamerater, vi skal ikke gi opp, vi skal arbeide for fred og forståelse mellom mennesker lokalt og globalt.

Abbedissen

begravelsesbyrå as

Fyllingsdalen Døgnvakt 55 15 40 90

Åsane Døgnvakt 55 25 31 00

TILLITEN TIL OSS VIL BLI GODT IVARETATT

www.abbedissen.no

Bergen Omegn

BEGRAVELSEHJELP

- vi utfører alt det praktiske eller tilrettelegger for pårørende som ønsker å gjøre noe selv

Knut Helge Polden

Espen Polden

Tom Wilson

Heine Polden

Døgntelefon: 55 21 44 50 • mobil: 917 51 700
www.bergenomegn.no

AVD. BERGEN

Teatergt. 20
5010 Bergen
Tlf: 55 21 44 50

AVD. BERGEN VEST

2.etg på Shellstasjonen
Sartor, 5353 Straume
Tlf: 55 21 44 50

Åsane

Begravelsesbyrå

v/ Johannes R. Blom

55 18 90 00 Døgnvakt

E-post: aasane-b@online.no
TERTNESVEIEN 99 (Hildes Blomster AS)

Arna Gravferdsbyrå AS

Lakslia 14
5260 Indre Arna

Ragnhild Th. Kristing – Marit I. Hope – Torstein A. Jenssen

Tlf. (hele døgnet) 55 24 08 08

Koba Christensen

BEGRAVELSESBYRÅ

123 års erfaring - Din trygghet i en vanskelig tid.

- Gratis samtale i hjemmet
- Egen blomsteravdeling
- Alle prisklasser - forhåndspris
- Gravmonumenter

Dreggsallm, 5003 Bergen **Telefon: 55 300 800** post@koba.no, www.koba.no

Dåp, konfirmasjon eller bryllup?

Vi har det du trenger for å dekke ditt nydelige festbord!

Stort og unikt utvalg i norske håndlagde lys, servietter, løpere, lysestaker, skåler, silkeblomster, bordkort m.m.

Fjøsangerveien 207
55 31 80 01

Løiten Lys Bergen

Løiten Lys

www.loiten-lys-bergen.no

Begravelsesbyrået for byen og distriktet

Solstrands

Begravelsesbyrå as

www.solstrands.no
post@solstrands.no

DØGNVAKT • 55 55 16 16

Vår erfaring – din trygghet

Eli-Karins Sangtjenester

Ønsker du sang ved en spesiell anledning?
Bryllup • begravelse • jubileum etc.

**Sang i glede og sorg,
fra hjerte til hjerte**

911 87 695 • elikill@broadpark.no
Eli-Karin Lillebø

Åsane Senter Kilden Senter Oasen Senter Sletten Senter

Alltid en anledning!

TOPPE
BLOMSTER
- fra hjerte til hjerte

www.toppeblomster.no Tlf: 55 18 03 00

XL BYGG. ADOLF JAHNSEN

Fagerdalen 4, 5039 Bergen, Tlf 55 33 36 00
www.adja.no e-post: post@adja.no

STOR BLOMSTERBUTIKK

...med godt utvalg til alle anledninger.

Brudbuketter.
Sorgbinderi m.m.

Hageland

ÅSANE HAGESENTER

TLF: 55395600

asane@hageland.no

POPULÆRT LESESTOFF: For første gang i menighetsbladets norgeshistorie er det i 2013 blitt gjort en landsomfattende leserundersøkelse for å finne ut hvilken status menighetsbladet har, med særlig fokus på hvilken rolle denne institusjonen har som tilhørighetskapere til lokalmiljøet/den lokale kirken. (Illustrasjonsfoto: Magne Fonn Hafskor)

Menighetsbladet - en overlevning eller en mulighet?

80 prosent av de som leser menighetsbladet, går sjelden eller aldri i kirken. Menighetsbladet greier dermed det ingen annen kirkelig kommunikasjon greier.

TEKST: MAGNHILD LANDRØ

MØTER MED MENNESKER: De som utgir menighetsbladet bør nok gå ut fra at et personlig trosintervju med en «hvem-som-helst» fra nabolaget får betydelig større oppmerksomhet enn en velformulert andakt fra biskopen, mener Magnhild Landrø. (Foto: Privat)

I løpet av fjoråret gjennomførte jeg to store landsdekkende undersøkelser av norske menighetsblader; en i samarbeid med TNS Gallup (leserundersøkelse) og en i samarbeid med Kirkerådet (utgiverundersøkelse). Min konklusjon er at Menighetsbladet er en tilhørighetsskaper med imponerende stor leserkrets.

Skaper lokal tilhørighet

Leserundersøkelsen viser at 58 prosent av det norske folk (over 15 år) mottar et menighetsblad fra Den norske kirke. 80 prosent av disse sier at de leser det «hver gang/så godt som hver gang/av og til». Det er et oppsiktsvekkende høyt tall. Og når disse leserne også forteller hvem de er og hva slags stoff de liker å lese, sier det mye om bladets evne til å skape tilhørighet til både nærmiljøet og til den lokale kirken. Menighetsbladet har åpenbart en evne til å skape lokal tilhørighet. Det bekrefter flere av svarene i undersøkelsen. Men jeg fikk også mye annen viktig informasjon om hvilken betydning dette bladet har for folk flest i Norge.

Få journalister

Menighetsbladet har en overraskende høy status i det norske folk. Og det til tross for at de aller fleste menighetsblader produseres av ufaglærte/ikke-honorerte; og at bladet kontinuerlig må slåss for sin økonomiske overlevelse. Bare 33 prosent av menighetsbladene sier at de har medarbeidere med noe journalistisk erfaring (12 prosent i stor grad; 21 prosent i noen grad). Likevel greier de å lage et blad som har så stor leserinteresse. Det er intet annet enn imponerende.

Bilder betyr mye

Svarene bekrefter at menighetsbladet har en rolle som tilhørighetsskaper, idet leseren åpenbart opplever seg som en del av et lokalmiljø som han/hun har interesse av å være oppdatert på. Og leseren er svært konkret i å beskrive hva det er som skaper denne interessen. For leseren er det interessant i å lese om mennesker, mer enn om saker. For 73 prosent av leserne betyr det mye å kunne gjenkjenne folk på bilder. Hele 80 prosent sier at de liker å lese intervjuer med folk fra nærmiljøet, mens 82 prosent av

leserne liker lokalhistorisk stoff i bladet. 59 prosent liker å følge med på hva som skal skje i kirken deres, samtidig som andre tall i den samme undersøkelsen viser at de i liten grad benytter seg av tilbudene.

Gjenkjennelse og nærmiljø

Navnelister over døde, døpte, vigde og konfirmanter har høy interesse, mens «bare» 46 prosent synes det er fint å kunne finne navnene til de kirkelig ansatte i bladet. Alle disse tallene sier mye om menighetsbladets evne til å skape tilhørighet til et lokalmiljø, og trolig også til en lokal kirke. En trenger ikke være fagekspert for å forklare dette: Det handler om gjenkjennelse og nærmiljø; navn, ansikter, nabolag og lokale steder og hendelser du kjenner igjen, eller vet om.

Kutt ut andakten?

Det er naturlig at kirken ønsker å bruke bladet til også å presentere kirkens budskap, selv om eksempelvis andakten ikke speiler så stor interesse i leserundersøkelsen. «Bare» hver fjerde leser tenker at bladets andakt er interessant. Men interessen for kirkens budskap dobler seg plutselig idet den journalistiske presentasjonsformen endrer seg. På spørsmålet om de leser «intervju med noen som forteller om livet og troen», er svarprosenten på hele 49 prosent.

Dette svaret samsvarer med den øvrige positive responsen som i stor grad handler om gjenkjennelse. De som utgir menighetsbladet bør nok gå ut fra at et personlig trosintervju med en «hvem-som-helst» fra nabolaget får betydelig større oppmerksomhet enn en velformulert andakt fra biskopen!

Presentasjonsformen er avgjørende. Tallene sier noe viktig om valg av type stoff og journalistisk presentasjonsform. Et intervju med bilder av gjenkjennbare folk er langt mer interessant enn en monolog/kronikk/artikkel uten den dynamikken som spørsmål og svar kan skape. For eksempel er det mange lesere som tenker at enketen som journalistisk sjanger er interessant. Når jeg sammenholder informasjon fra utgiverne og leserne, finner jeg mye samsvar mellom utgivervisjonene og leserinteressene.

Men på ett punkt kan det synes som om enkelte utgivere har «glemte» det faktum at hovedmålgruppen faktisk er – ifølge leserundersøkelsen – dem som aldri setter sine bein i en kirke! Dette er informasjon som hos

utgiver bør avstedkomme en høy bevissthet rundt hvem man lager blad for, samt få noen konsekvenser for måten man velger å lage menighetsblad på - både presentasjonsteknisk og i valg av type stoff.

Menighetsblad - ikke medlemsblad

I 111 år har navnet vært menighetsbladet. I 2013 er det viktig for utgiver å ha en bevissthet om at dette faktisk ikke er et menighetsblad, i den betydning at det kommer kun til menighetsmedlemmenes postkasse, eller kun til de leserne som er aktive medlemmer i sin kirke. Dette sier leserundersøkelsen alt om: 80 prosent av bladets lesere innfinner seg ikke i kirken. For øvrig sier 14 prosent av leserne at de overhode ikke er medlem i Den norske kirke. Og 41 prosent av disse igjen er medlemmer i andre trossamfunn.

Den komplette leserundersøkelsen

De menighetsbladutgiverne som ønsker å vite til minste detalj hva det er i bladet leseren vier sin oppmerksomhet til, bør også lese den mer komplette rapporten fra leserundersøkelsen: «Menighetsbladet – en tilhørighetsskaper med imponerende stor leserkrets». Der er det eksempelvis mulig å se den kritiske viktigheten av å få til en forside som ikke er forutsigbar eller kjedelig. Der kan du også finne ut enda mer om hvem leserne er, og hvilke kategorier lesere som interesserer seg for hva, i de ulike stoffområdene.

Hvem er leserne?

Undersøkelsen viser at 58 prosent av det norske folk i det hele tatt får et menighetsblad i sin postkasse, og 80 prosent av disse leser altså bladet. Dette er landsrepresentative, offisielle tall. Menighetsbladet er trolig sterkt underestimert – trolig til og med av Den norske kirke selv - som kirkens viktigste kommunikasjonsarena.

Med så uventet høye lesertall burde de menighetene som enten har lagt ned sine menighetsblader, eller aldri har utgitt noe blad, sette menighetsbladet tilbake på prioritert plass i sitt driftsbudsjett. I allfall om de ønsker å nå flere enn bare de som er «på innsiden».

Leseren går ikke i kirken

82 prosent av leserne sier at de sjelden/aldri går til ordinære gudstjenester i kirken sin. Hele 34 prosent sier at de knapt har vært innom sin lokale kirke overhodet. Men bladet leser de altså likevel! Kvinnene er litt mer ivrige enn

mennene i sin lesning av menighetsbladet.

I nesten alle svar i leserundersøkelsen, kommer det fram at kvinner og gruppa 60+ er noe nærmere knyttet til kirken enn hva mennene er, både med sine litt mer positive holdninger og sin deltagelse og interesse.

70 prosent av kvinnene registrerer at bladet er kommet, mens 64 prosent av mennene sier det samme. Den aldersgruppa som legger minst merke til at bladet overhodet er kommet i postkassen, er de under 40 år. Denne gruppa er forresten gjennomgående mindre interesserte/ivrige på hva bladet kan gi dem.

Menighetsblad eller nett?

95 prosent av alle i Norge oppsøker aldri eller sjelden kirkens nettsider. Dette er tankevekkende tall. Der som målet for kirken er å nå flest mulig, tror jeg at det i overskuelig framtid ennå vil være en vesensforskjell på å bli gitt en fysisk informasjon/et blad, sammenlignet med det å selv skulle oppsøke den samme informasjonen/budskapet.

Alle som jobber med kirkens kommunikasjon i 2013 bør for eksempel stille seg spørsmålet: Ville de leserne som sier at de har «liten» eller «ingen» eierskap til den kristne tro (40 prosent av bladets lesere) finne på å oppsøke sin kirkes nettside? Eller delta på kirkens øvrige sosiale medier, når ikke engang de «kirkevante» gjør det? Svaret er vel gitt.

Fremtidens menighetsblader

Internett og hjemmesider er framtida. Og nåtida. Men etter å ha fått resultatet fra denne store leserundersøkelsen, er det trolig riktig å konkludere med at den dagen den lokale kirken legger ned sitt menighetsblad og prioriterer gode nettløsninger, da har kirken tapt i kampen om å gi folket en reell opplevelse av tilknytning til kirken. Da er kirken blitt en klubb kun for «de interesserte», de som selv aktivt oppsøker kirkens ulike arenaer.

Selvsagt skal kirken også ha oppdaterte nettsider. Men ingen menighet må tro at nettsider kan erstatte menighetsbladet. Der er denne leserundersøkelsen overbevisende entydig. Storparten av det norske folk vil aldri komme til å oppsøke kirkens nettsider. Hvorfor skulle de det?

Landsdekkende undersøkelse

Parallelt med den store leserunder-

søkelsen fikk jeg også gjennomført en stor landsdekkende undersøkelse blant utgiverne av menighetsblader i Den norske kirke. Denne undersøkelsen ble foretatt i fjor vår i samarbeid med Kirkerådet (Siv Thompson), som da hadde registrert 238 menighetsblader i Norge. 166 av disse deltok i undersøkelsen. Det er en svarprosent på 70, mer enn høy nok til å kunne anse utgiverundersøkelsen som representativ for utgivere av norske menighetsblader.

Denne forskningsrapporten kan oppsummeres slik: Det kan se ut som om utgiver tenker at den aller viktigste grunnen til at bladet utgis, er at «bladet holder folk oppdatert på hva som skjer i den lokale kirken».

Hvem lager utgiveren bladet for?

Når det gjelder bladets målgruppe, er det interessant å se hvem utgiver selv tenker på som hovedmålgruppe: «De som bruker kirken og dens mange tilbud» (87 prosent). På en god andreplass kommer «De som aldri oppsøker kirken eller kristelige/kirkelige aktiviteter» (76 prosent). Dette er interessante svar, når vi nå vet at leserundersøkelsen sier at en betydelig storpart (80 prosent) av leserne har ingen tilknytning til kirken eller dens ulike aktiviteter. Det er iallfall viktig at utgiver er seg bevisst at det er et såpass stort sprik mellom disse to målgruppe-virkelighetene. De aller fleste leserne er altså ikke brukere av kirkens mange tilbud. Veldig mange av leserne er heller ikke trosfeller, eller tilhengere av det kirken står for.

Hva slags innhold ønsker utgiveren?

Det virker som om utgiverne (87 prosent) mener at «bladet er vår lokale kirkes mest effektive kommunikasjonsarena». Heldigvis for kirken, er det et stort samsvar her mellom utgivers og lesernes tanker om hvilken rolle menighetsbladet har som kontaktskaper. Flere av svarene i utgiverundersøkelsen spiller at bladet i større grad er en formidler av informasjon, enn det er en talerstol for kirkens budskap.

Når det kommer til valg av stoff, blir det veldig tydelig hvorvidt utgiver bommer eller treffer i forhold til det leserne sier at de setter pris på. En leserundersøkelse alene skal dog ikke styre en utgivers agenda/bevegrunn for hva bladet skal inneholde. Men sett med journalistiske briller er det viktig at utgiver kjenner til de punktene der spriket mellom utgivers visjoner/

målsettinger og leserens behov/interesse blir altfor stort.

En undervurdert blomst i norsk mediefloera

Sett med mediemarkedsbriller er det overraskende og imponerende at et blad med så høy leserinteresse og med en så stor tilhørighetskapende rolle i nærmiljøet, kan produseres med så minimalistiske budsjetter, og uten så godt som en eneste offentlig støttekrone! Det er utrolig at det lar seg gjøre, tiår etter tiår, å utgi et blad med så få og uforutsigbare ressurser – økonomisk som menneskelig. Mer enn 3/4 av utgiverne sier at det heller ikke gis noen form for skoloring/

kursing for dem som skal lage bladet.

En helt unik posisjon

Leserundersøkelsen viser tydelig at menighetsbladet er kirkens viktigste - og i all hovedsak også eneste - velfungerende arena for jevnlig kommunikasjon med folket. De menighetsrådene som har prioritert menighetsbladet på sine budsjetter, har allerede vunnet i sitt forsøk på å komme folket i møte, når vi vet at 80 prosent av dem som får bladet, leser det. Og 80 prosent av dem som leser bladet, går sjelden eller aldri i kirken. Tallene taler for seg selv.

Leserundersøkelsen

- 58 prosent av det norske folk (over 15 år) mottar et menighetsblad fra Den norske kirke.
- 80 prosent av mottagerne sier at de leser det «hver gang/så godt som hver gang/av og til».
- 80 prosent av de som leser menighetsbladet, går sjelden eller aldri i kirken.
- For 73 prosent av leserne betyr det mye å kunne gjenkjenne folk på bilder.
- Hele 80 prosent sier at de liker å lese intervjuer med folk fra nærmiljøet, mens 82 prosent av leserne liker lokalhistorisk stoff i bladet.
- 59 prosent liker å følge med på hva som skal skje i kirken deres.
- Navnelister over døde, døpte, vigde og konfirmanter har høy interesse.
- 46 prosent synes det er fint å kunne finne navnene til de kirkelig ansatte i bladet.
- Hver fjerde leser tenker at bladets andakt er interessant.
- 49 prosent liker å lese intervjuer «med noen som forteller om livet og troen».
- 14 prosent av leserne at de overhode ikke er medlem i Den norske kirke.
- 41 prosent av disse igjen er medlemmer i andre trossamfunn.
- 82 prosent av leserne sier at de sjelden/aldri går til ordinære gudstjenester i kirken sin.
- 34 prosent sier at de knapt har vært innom sin lokale kirke overhodet.
- 70 prosent av kvinnene registrerer at bladet er kommet, mens 64 prosent av mennene sier det samme.
- 95 prosent av alle i Norge oppsøker aldri eller sjelden kirkens nettsider.

Lys over Jægermyren

Det er ikke få søndager jeg har sittet på min benk bak i kirken – og kikket på gruppen foran: gjerne to - tre stykker med «fast følge» - av en liten dame - eller en atskillig større mann. Felles for dem er hvor flinkt de leder sin lille flokk, med varm, vår omsorg.

TEKST OG FOTO: THRUDE DEISZ

Det er ikke uvanlig å være i kirken uten å kjenne alle som er der. Man er redd for å klenge seg på folk, har gjerne en viss reservasjon for fremmed farvann og all annerledeshet. Men så vokser jo den tanken - at dette kan man gjøre noe med? Så jeg henvender meg til «følgesvennen» Ole Horvli, får noen svar, samt telefonnumre - og blir ønsket velkommen til Jægermyren bofellesskap.

En smule historikk

Opprinnelig ble huset bygget i 1931 - som hybelhus for de ansatte ved Merinospinneriet. I 1981 overtok Hordaland fylkeskommune, som startet treningsboliger. Beboerne hadde i begynnelsen ett rom hver, og delte kjøkken og bad. 1. januar 1991 overtok så Bergen kommune, som en følge av HVPU-reformen. Den omhandlet nedleggning av sentralinstitusjoner, og integrering av mennesker med utviklings-

hemning i kommunene. De skulle nå bo i samfunnet på lik linje med oss andre.

Etter en omfattende ombygging i 1991 kom det meste seg betraktelig. Hver beboer fikk egen leilighet. Denne inneholdt stue med kjøkkenhjørne, soverom, samt bad og toalett - helt etter HVPU-reformens krav. Stort pluss var at en del av huset ble beholdt til kontorer og felles oppholdssted for beboerne. Her samles de til hyggekvelder og måltider ved helg- og høytider.

De gode hjelperne

Elna Ekman er administrativ vernepleier med spesialutdanning i aldring og eldreomsorg, og leder for Jægermyren bofellesskap, der hun har vært ansatt siden 2006. En av grunnene til at hun ble vernepleier, var at fetteren hadde Downs syndrom. Hun benekter på det mest bestemte at hun skulle ha noen rolle som «mater familias»,

slik jeg antyder, og hevder at beboerne har like god kontakt med alle medarbeiderne, som både er særdeles velutdannet og veldig dyktige i jobben sin. Fellesskapet har ni beboere, 15 stillinger og til sammen 20 medarbeidere, noen av dem jobber deltid.

Trygghet, frihet og fellesskap

Tanken var at brukerne skulle få sine egne hjem, med optimal selvstendighet, tilhørighet, fellesskap og trygghet.

– Her handler det om å jobbe med voksne, sier Elna Ekman.

– De deltar i huslige sysler, og har et sosialt liv, utfra egne forutsetninger og ønsker. På dagtid er de enten på dagsenter eller ved tilrettelagte arbeidsplasser.

Kommunalt hører Jægermyren inn under Bergenhus bydel - men i kirkelig sammenheng til Arna og Åsane prosti. I Bjørgvin bispedømme er Terje Aannerød ansatt som rådgiver i saker som omhandler mennesker med utviklingshemning. Elna Ekman har etter oppfordring fra KFR deltatt i utarbeidelse av brosjyren «Trosopplæring for utviklingshemmede i Bergen», der det presiseres at «alle har rett til å ha en tro, også mennesker med utviklingshemning».

Ikke noe kirkepress

– Enkelte kirker har gudstjeneste for spesielle grupper noen ganger i året, men Jægermyren bofellesskap velger å gå så ofte de kan, forteller hun.

– Det skaper en fin tilhørighet. Kort avstand til Biskopshavn kirke gjør at de kan gå til og fra, så har de turen i tillegg.

Selv om ikke alle beboerne velger å gå i kirken, er det upraktisk at alle går samtidig, derfor rulleres det.

– Det er viktig å presisere at kirkebesøk er frivillig. Her gjelder det ikke personalets tro, men respekten for andres ønsker. Men vi må

FORAN LYSGLOBEN: Geir, Ole og Norunn på kirkebesøk.

heller ikke forsømme oss ved ikke å legge til rette for muligheten til å kunne gå i kirken, sier Elna.

Ulike erfaringsarenaer

Vi kommer inn på prøveprosjekt med håndhilsen under gudstjenesten. Elna trekker litt på det, men understreker at mange fra Jægermyren synes det er stas å få hilse på selve presten før eller etter gudstjenesten. Det er noe de forteller og snakker om etterpå. Men hun tror ikke at det andre har så mye for seg - av flere årsaker.

– For at mennesker med utviklingshemning skal kunne velge, må de som regel erfare og oppleve ting først. Dette fordi de har begrenset kognitiv evne. De har gjerne redusert sjanse for å fatte konsekvensene av ting de foretar seg også, men stimulering er viktig for alle!

Faste aktiviteter

Onsdag ettermiddager reiser de til Arna kyrkje-lyds klubb, der de har forskjellige aktiviteter. De lager ting, og er i kirken med presten. Ellers er det trim en gang i uken i Åsane, og månedlig dans i «Klubb Darling» - på Hotell Norge.

– De går på konserter, på kino, på teater, og de reiser. I det hele tatt; de gjør det andre mennesker gjør! Vi vet hva venner og interesser betyr, og går inn for å fylle dagene med aktivitet og mening. Livskvaliteten øker, de er mer tilfredse og lever følgelig lenger, sier Elna Ekmann, fornøyd over tingenes positive utvikling.

Ole Horvli er altså en av de gode hjelperne. En dag i kirken hilser vi «på ordentlig».

– Nå må du si hvem du er også, sier Ole til den høye mørke Norunn.

– Tja, hvem er jeg, kommer det ettertenksomt.

– Min mor sin datter, søsteren til min søster, Norunn?, sier hun, og gir oss et utgrunnelig smil.

Synger med

Geir er av dem som har gått lengst i kirken og kommer oftest. Han føler at der hører han hjemme. Hans tante – og verge – inviterte ham med i kirken hun sogner til, men han ville heller i «sin»; nemlig Biskopshavn. Han er vant til kirkegang fra han var yngre, og kan mye av liturgien utenat; han synger

gjærne med i prestens del også. Og når han på slutten av gudstjenesten er kirkeklokkens «ekko» - med sine presise «ding-ding-ding» - er der mange varme smil i kirkebenkene.

– Han synger gjerne hjemme for seg selv, og litt for oss, sier Ole lunt.

Det er 12 år siden Ole begynte å jobbe annen hver helg med utviklingshemmede, og to år siden han kom til Jægermyren. Han har hovedfag i biokjemi, og har denne ekstrajobben ved siden av fulltidsstillingen som avdelingsingeniør ved Molekylærbiologisk institutt ved Universitetet i Bergen. Han hadde pause en periode, men forteller at han savnet kontakten og impulsene arbeidet med utviklingshemmede gir.

Givende arbeid

– Selv om de kan være språkfattige, har de et indre språk, drømmer og følelser som vi andre har. Sånn ekstrajobbing tar til tider på kreftene, men den gir noe mer og annet tilbake. De er så mye mer enn det vi ser, og mer enn vi tror, sier Ole stille.

Cecilies langsomme smil lyser opp hele ansiktet, og hun ler lett. Hun er konfirmert i Biskopshavn kirke. Da faren døde for kort tid siden, sørget søsteren hennes, som er hennes verge - for at urnen ble plassert slik at det er lett for Cecilie å besøke graven når hun er i kirken.

På besøk i private gemakker

Jeg blir invitert inn i Ninas leilighet. Elna er med, og det hjelper nok på samtalen. Her er lyst og trivelig; bilder, levende blomster, og en generøs spisestue med plass til mange. Elna forteller at beboerne inviterer hverandre til middag flere ganger i uken.

Nina er en flott dame. Hun liker seg i kirken. Det er en avveksling, og det er kjekt. Hun klarer ikke å forstå alt presten sier, og det hadde vært greit om ikke prekenene var så lange. For benkene, de er litt harde. Flere puter ville også vært kjekt, og så er hun veldig glad i musikk. Noen av salmene kan hun fra før, og hun hadde nok likt at der var flere av dem.

Fordi ingen hadde spurt

Nina ble konfirmert i Oslo. En gang Elna var

med henne i Biskopshavn kirke, og presten inviterte til alterbordet - hadde hun, nærmest på impuls, spurt om Nina hadde lyst til å gå frem. Det hadde hun, nesten til Elnas overraskelse. Vel hjemme betrodde Nina henne at den nattverdsstunden var første gang siden konfirmasjonen.

På veggen med familiebilder har hun et spesielt foto. Det er tatt for noen år siden, og er fra brorsønnens dåp. Da var hun fadder, og bildet er kjempefint; Nina i bunad, idet hun tar luen av dåpsbarnet. Hun forteller om «de tynne barna» hun så i et program på TV. Dette handlet om legers arbeid i uland, og gjorde et sånt voldsomt inntrykk på henne at hun fikk hjelp til å melde seg inn i Leger uten grenser.

– For jeg må jo bry meg. Det var derfor jeg ble medlem, sier Nina.

ANBEFALES: «Rett fra hjertet» er en både rørende og informativ bok og film laget av Flimmer film - i samarbeid med Norsk forbund for utviklingshemmede og Håstein og Myrdal seniorsenter i Bergen. Eldre funksjonshemmede forteller her episoder fra livet sitt. Mer informasjon: <http://rettfrabhjerte.wordpress.com/>

Innsamling av klær, sko og sengetøy til Ukraina

v/Tro-Håp-Kjærlighet

Første og siste lørdag i mnd.
kl. 12-14.00

v/Lærerhøyskolen på Breistein,
Olav Bjordalsvei 43

Pakkes i sekker - kr. 50.- pr. sekk

Kontaktperson: 99 64 24 70

www.thk.no

Sommerkonsert med Bergen unge kammerorkester

Biskopshavn kirke, søndag 15. juni kl. 18.00.

Program:

Grieg: Åses død og Strykekvartett i g-moll
Svensen: «Alt under himmelens fäste» fra To svenske folkemelodier og Romanse for fiolin og orkester

Arr. for strykeorkester: Alf Årdal

Solist: Maria Fondevik

Musikalsk leder: Tone M. Birkeland

FARGEBEVISST: – Fargene på kransen skal passe til klærne, sier Nina, som bruker flotte flettekranser for å beskytte hodet hvis hun faller, ikke for å pynte seg - selv om hun føler seg mye finere nå enn da hun brukte sykkelhjelm. Til venstre: Elna Ekmann.

Holder gravplassene vakre

I vår kultur er det vanlig at etterlatte ønsker å hedre avdødes minne ved å stelle pent med graven. Man reiser et gravminne i stein, og planter gjerne blomster i et lite bed foran steinen. I de senere år er det også blitt mer vanlig med noe ekstra pynt i tillegg til blomster, som liggende steinplater, ulike typer dekor festet til gravminnet, og lykter i forskjellig utførelse.

TILBYR GRAVSTELLAVTALER: «Det aller beste er tilfredsheten ved å se et vakkert resultat av arbeidet, og gode tilbakemeldinger fra de som besøker gravplassene» skriver Bjarne Lien, senior eiendomsrådgiver i Akasia. (Illustrasjonsfoto: Copyleft)

TEKST: BJARNE LIEN, SENIOR EIENDOMSRAÐGIVER I AKASIA

Gravferdslovens § 19 sier at den som har ansvar for en grav, plikter å holde den i hevd. Men det er mange som er forhindret fra å stelle graven slik som de gjerne ønsker. Det kan være sviktende helse, trangt om ledig tid, geografiske avstander eller andre årsaker som gjør det vanskelig å holde graven i hevd.

Har egne gartnere

Vi som jobber i Akasia har et ønske om at våre gravplasser skal ta seg godt ut, og være et sted hvor de besøkende kan finne ro rundt minnene om sine avdøde. Det er mange ytre forhold som innvirker på mulighetene for dette, men vi kan i hvert fall gjøre vårt for at de nærmeste omgivelser skal ligge best mulig til rette. Som et tilbud til de som av ulike årsaker ikke har anledning eller evne til å stelle graven selv, har Akasias gartnere i mange år tilbudt gravstell. Erfaringen har gjort at vi i dag vet mye om hvilke planter som tåler vårt røffe klima best, og hva som skal til for å holde et vakkert blomsterflor gjennom hele sesongen.

Flere muligheter

På sensommeren kan man i stor grad se hvilke graver som har stellavtale. De bugner av blomster til langt ut i september, når veldig mange andre sommerplanter begynner å blomstre av og visne, eller er blitt ødelagt av høstregnet. Tilbudet består av en standardavtale som omfatter vårplanting, sommerplanting og vinterdekking med edelgran. Man kan også få en utvidet avtale, der det i tillegg til standardavtalen leveres høstplanting med lyngh, mose-

krans til jul og påskeliljer før påske. Nødvendig lusing, gjødsling og vanning inngår i begge avtalene.

Betyr mye

Akasia har stor nytte av arbeidet med stellavtaler. Det sysselsetter flere årsverk, og danner grunnlag for et større og mer robust fagmiljø enn man ellers ville hatt. Blant annet har vi kapasitet til å yte bistand når mindre og mer sårbare fellesråd i nabolaget trenger hjelp for å holde vedlikeholdet i gang. Inntekter fra stellavtalene øker vedlikeholdsbudsjettet, så gravplassene bedre kan fremstå slik som vi ønsker å se dem.

Gir forutsigbarhet

Det arbeides jevnt med forbedringer. Vi følger med i fagmiljøene for å finne nye planter som kan gi enda bedre resultat. Men det vestlandske klima er en ustadig samarbeidspartner, og sorter som står fint i en sesong, kan bli mislykket i den neste, alt etter hvordan sommerværet blir. HMS og effektivitet er også områder med potensial for utvikling. I 2010 laget en spesialnedsatt gruppe et eget prosjekt som planla nøye gangen i arbeidet. Dette ble en stor suksess, det gir en god forutsigbarhet i arbeidet, og det er enkelt å planlegge gjennomføring fra år til år.

Selvvanningskasser

Vi har også tatt i bruk selvvanningskasser. Disse har flere fordeler. For det første reduseres behovet for vanning. Det er særlig i den første tiden etter planting at plantene er sårbare for tørke. For det annet gjøres plantingen mye mer

rasjonell ved at den foregår ved en arbeidsbenk i stedet for nede på bakken. Noen utfordringer byr metoden likevel på, særlig må problematikken rundt løfting av kassene løses.

Får gode tilbakemeldinger

Mottakskontroll er viktig. Til stellavtalene går det med over 100.000 utplantingsplanter hvert år. Varer som ikke svarer til avtalt kvalitet blir avvist ved mottak, og leverandøren må erstatte dem. Vi skal levere plantene videre til våre kunder, og har våre forpliktelser overfor dem. Stellavtalene bidrar til å gjøre gravplassene vakrere, og gir gode faglige utfordringer til de som utfører arbeidet. Det aller beste er tilfredsheten ved å se et vakkert resultat av arbeidet, og gode tilbakemeldinger fra de som besøker gravplassene.

Akasia
-verdier for generasjoner

- Akasia er en barnehageaktør, eiendomsforvalter og gravplassforvalter i Bergen.
- Firmaet er en del av Bergen kirke- lige fellesråd og har 550 ansatte.
- Mer informasjon: www.akasia.no

FOLKEKRAV: Den danske futen gjer om på sitt vedtak om å gi prestekappa og kyrkjås nøkkel til Tarve, slik at den gamle katolske presten får behalde sitt kall slik folket krever. Men han må love å fylgje kongens og Luthers lære.

Kyrkjehistorisk sogespel

Sidan premiera i 1985 har nærare 90.000 personar reist til Kinn og sett spelet som vert framført mellom bergveggen og steinkyrkja på den vesle øya Kinn lengst vest i Noreg.

AV PER BARSNES, PROST I FANA

Kinn sokneråd og Sogn og Fjordane teater er for 30. året på rad glade for å kunne be inn til «Kinnaspelet - Songen ved det store djup».

Folkekultur

Det heile begynte med Stiklestadspelet, «Spelet om Heilag Olav», tilbake i 1954. I dag blir det kvart år satt opp over 70 slike historiske spel rundt i Noreg. På historisk grunn blir drama både fra verkelege hendingar, sagn og forteljingar frå århundrer og tusenår tilbake gjenskapt. Det er på bygdene og i småbyane vi finn dei fleste, og spela blir til i eit omfattande samarbeid med etablerte lokale teatermiljø og regionteatre, og med profesjonelle skodespelarar i hovudrollene.

Ei sjeldsynt oppleving

Kinnaspelet er i denne samanhengen ei oppleving det ikkje finst maken til: Det naturlege lune og lydvarre amfiet innunder Kinnafjellet, skiftande hav og ein høg himmel som bakteppe - ja, berre båtreaisa ut gjennom øygarden gjer Kinnaspelet til noko ein ber med seg i lang tid. Teksten er skriven av Rolf Losnegård, og musikken er laga av Per Janke Jørgensen. Kinnaspelet vert framført av Sogn og Fjordane teater og over 150 amatørar på øya Kinn vest for Florø.

Spelet i spelet

Mange har vorte så fengsla av opplevinga, at dei kjem att år etter år. Arleg gjennomsnitt er på nær 3000 tilskodarar, noko som i seg sjølv er imponerande når ein tenkjer på at alle må reise med båt for å koma til Kinn. Stykkets handling er henta frå sommaren 1537. Den danske futen kjem til øya med bod frå Kong Christian av Danmark-Noreg om at den katolske presten på Kinn må vike sin plass for protestantismen. Det er Seljumannamesse denne dagen, og bygda har førebudd eit kyrkjespel om St. Sunniva som dei skal framføre i det futen kjem.

Alle hovudrollene i stykket blir i år spela av dei same skodespelarane som i fjor. Futen i stykket blir spela av Lars Sørebo, medan Idun Losnegård skal spele Margrete prestefrille. Kyrre Eikås Ottersen spelar prest, og Lars Berge er både Tarve og vikinghovding Ramn. Oda Alisøy spelar Borni og Sunniva.

Direktebåt t/r Bergen-Kinn.

Det vert også dette året sett opp direktebåt frå Bergen til Kinn til premiera på årets spel den 21. juni. Avreise frå Strandkaierterminalen i Bergen kl. 08:00. Ein tek sikte på å vere attende i Bergen omlag kl. 20:00. Båtturen er i seg sjølv ei stor naturoppleving, og kostar (fram og tilbake, inkludert framsyninga) kr. 1000,- per person.

Bli med!

- Laurdag 21. juni kan du bli med på en båttur til øya Kinn, rett vest for Florø, der du får oppleve årets premiere av Kinnaspelet - Songen ved det store djup», som blir spela ute i det naturlige amfiet ved den gamle steinkyrkja.
- Teater og natur spelar her på lag i eit samanvevd drama både frå reformasjonens dagar i 1537, og frå middelalderlegendene om «heilagmennene» frå vest som bar med seg den kristne bodskapen til Vestlandet.
- Påmelding direkte til Kinnaspelet, postboks 111, 6901 Florø / epost: kinnaspelet@gmail.com / telefon: 57752530 / mobil: 91886264.
- Meir informasjon: www.kinnaspelet.no

Advokatfirmaet
Hustvedt & Co

Går du med planer om å selge bolig?

Vi har solid kompetanse og sikrer et trygt salg.

Kontakt oss i dag for et uforpliktende tilbud.

Vi kan også bistå innen arv, familierett og annen juridisk bistand.

55 19 30 05 / 93 20 59 12

www.advokathustvedt.no

Ull er omsorg

JANUS
www.janus.no
Since 1895

Besøk oss gjerne på Janus Kultursenter på Espeland

EIDSVÅG I ÅSANE • 22 ÅRS ERFARING

Vi leverer eller du henter!

VI LAGER MAT TIL:

- Konfirmasjon
- Dåp
- Runde dager
- Kurs
- Minnestunder

Eidsvågveien 150 • 5105 Eidsvåg i Åsane
Tlf: 55 29 26 32 • post@rolfsmatbu.no
www.rolfsmatbu.no

Advokatfirmaet

Sigrun Pedersen M.N.A.

Arv/arveavgift

Barnerett

Familierett
– sambo/ekteskap

Samlivsbrudd

Kjøp/salg fast eiendom
– bolig/hytte

Littleåsvg. 49, 5132 Nyborg.
Inng. C, 3. etg. (Bergen Kontorhotell)

Tlf.: 55 18 86 00

advokat.sigrun.pedersen@hotmail.com

ASTRI VÅRDAL

statsautorisert revisor, autorisert regnskapsfører
Ytre Arna - tlf 55 53 14 94

- Revisjon: aksjeselskap, stiftelser, borettslag mm.
- Regnskapsføring.

astri@vaardal.no - <http://www.vaardal.no>

MATGLEDE I GENERASJONER

Smørbrød, Catering,
Selskapslokaler

lekkerbiskken
Salhusveien 175 • 5107 SALHUS

TLF. 55 53 80 20 • FAX 55 53 80 28
www.lekkerbiskken.no

FØRERKORT KL. B

– Fornøyde kunder
– Trygge sjåførere

Tlf. 92 26 66 33

ERIK
STEPHANSEN
TRAFIKKSKOLE

EIDSVÅG AUTO AS

Aut. bilverksted • Karrosseri

Lakkeringsverksted

Eidsvågbakken 21 - 5105 Eidsvåg

Tlf. 55 25 10 20

MCA
CAR SERVICE
GODKJENT
VERKSTED

TREseksten

BIBLER - BØKER - MUSIKK - FILM - KORT - GAVER

Åsane Storsenter 42 (rulletrapp opp fra Sport1)

TLF.: 55 19 82 00

JC INTERIØR

Kjøkken • Bad • Garderobe

Salhusveien 55, 5131 Nyborg

Tlf. 55 53 98 40

www.jcinterior.no

Besøk en av Norges største shop in shop

LENE BJERRE DESIGN

Vil du annonsere i Menighetsbladene for Arna og Åsane?

Ta kontakt med Torill på

995 50 787

Tro i hverdagen Det var dumt med det treet i Edens hage!

Det sto et tre i Edens hage. Med et eple på. Som ikke skulle spises, hadde Gud sagt. Det siste ble snart et problem. Hvorfor i all verden kunne man ikke spise det flotte eplet?

AV OLAV VIKSE

Ingen fornuftig logikk tilsa at eplet ikke skulle nytes. Skulle det virkelig få falle ned på bakken og råtné? Husker du hvordan det gikk?

Eplet ødela alt

Før blei det kalt synd å bryte regler. Det gjør det ikke lenger. Og om du slipper unna uten å bli oppdaget er det ok. For veldig mange. Da er det verre om du blir tatt. Og om du i tillegg blir hengt ut i media er du ille ute. Men de fleste blir heldigvis ikke det.

Eplet i Edens hage ødela oppholdet til Adam og

Eva i hagen. Straffen for eplespisinga var å bli kasta ut. Og derfor lever ingen av oss i Edens hage lenger. Tvert imot. Verden har utvikla seg til et sted svært ulikt en vakker hage. Jorden er ikke noe perfekt sted å bo. For de aller, aller fleste. Det er veldig mange som lever som om det ikke er andre mennesker på kloden. De er bare opptatt av å få mest mulig ut av de årene de er her.

Når løste krigen noe som helst?

Og enda er vi ikke kommet til de virkelig katastrofale konsekvensene av egoisme; krig. Invasjon under påstand av fred. Når løste krigen noe? Får vi noen gang lov å vende tilbake til Edens hage? Til hagen uten noe vondt? Svaret

er ja. Fordi noen feiret påske i år også. Fordi Jesus Kristus snakka til lukka ører og sa at vondskapen greier ikke menneskene å gjøre godt igjen. Menneskene har det ikke i seg. – Jeg ordner opp, det er fullbrakt! sa han, og døde.

Derfor, kjære leser, om du har lest så langt som hit, får du vite at hagen er åpen for deg igjen. Om du lytter til det Jesus sa. Si ja takk til det han vil gi deg. Nåden. Den som tilgir og vasker bort. I den hagen hvor tilgivelsen blomstrer på store blomsterenger, i den hagen du slapp inn i den dagen du ble døpt, i det øyeblikket du ble tegnet med tilgivelsens under; korstegnet.

DÅP I ARNA KIRKE: Dåpsbarnet får et kors tegna på brystet som minne om det som skjedde i påsken.

Pensjonistar er gull verdt

I Ytre Arna er vi heldige! Vi har ei pensjonistgruppe som tar seg av praktiske ting i Ytre Arna kyrkjelydshus.

FOR YTRE ARNA SOKNERÅD: TOR ODDVAR HOLMEFJORD

Frå kjellar til loft, og ute med, står dei på. Dei reparerar, malar snikrar, ordnar, fellar trær, skifter vindauge, lagar uteplass, drikk kaffi, og koser seg.

Den sist fredagen i månaden er spesiell for ein del pensjonistar i Ytre Arna. Dei er med i ei pensjonistgruppe som har som mål å hjelpe til med praktiske ting i Ytre Arna kyrkjelydshus. For oss som er på arbeid frå måndag til fredag, er dei gull verdt! Det er vanskeleg å nemne alt dei har fått til. I fjor var det kjøkkenet som var hovudoppgåva. Året før det oppussing av møtesalen og inngangen. I år har det vore utcområdet som har stått i fokus.

Tre av dei som vi vil nemne spesielt, er Martin Skjelbreid, Jon Steinset og Tor Nævdal. Desse tre har plukka ut den beste materialen, og bygd ein flott ny terrasse. Dette gjer uteplassen mykje meir brukarvenleg. Me kan ikkje få takka dei nok. Dette hadde vi ikkje fått til om vi ikkje hadde hatt slike eldsjeler. Vi får håpe dei tek seg tid til å bruke den nye og flotte uteplassen.

Er det andre som vil vere med på pensjonistdugnad desse fredagane, kan dei ta kontakt med Benthe Vevle på kyrkjekontoret, eller kontakte ein av dei som er med i dugnadsgjengen. Vi har alltid ein kopp, ein stol og ein hammar eller malarkost ledig.

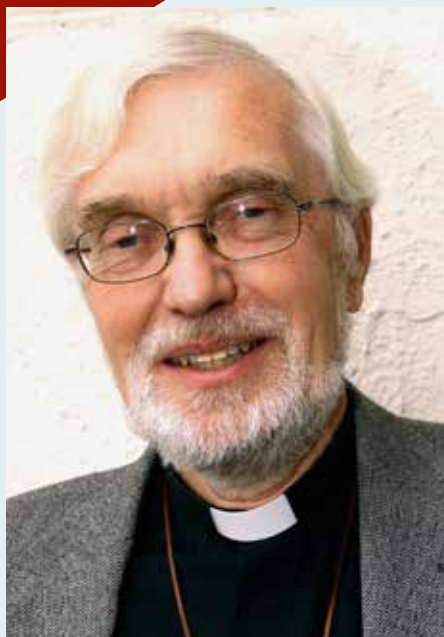

Soknepresten ordineres

Søndag 15. juni skal den nye soknepresten i Ytre Arna, Ingvar Fløysvik, ordineres under gudstjenesten i Åsane kirke.

Ingvar Fløysvik (55) har lang erfaring bak seg som misjonær i Taiwan, han har også en doktorgrad i teologi, og arbeider i dag som lektor. 1. august starter han som prest i Ytre Arna menighet.

Ingvar Fløysvik har fått det ærefulle oppdraget å holde preken i egen ordinasjons-gudstjeneste. Den musikalske rammen er også på plass, da Åsane menighets voksenkor Prima Vista er forsangere i gudstjenesten. Også Kjetil Kringlebotten og kapellan i Åsane menighet Jon Zimmermann blir ordinert denne søndagen.

Nye medarbeidarar

Det er alltid ei glede å få kunna ynskja nye medarbeidarar velkomne. Vi ventar fleire nye av det slaget i Arna og Ytre Arna i løpet av hausten, og det er slett ikkje alle vi enno veit kven er.

JAN KÅRE JAKOBSEN

Men vi veit at Ingvar Fløysvik begynner som sokneprest i Ytre Arna 1. august. Han skal ordinerast i Åsane kirke 15. juni, og han blir innsett i tenesta under gudstenesta i Ytre Arna kyrkje 10. august av prost Øystein Skauge. Vi ynskjer han hjarteleg velkomen.

Og så skal det på denne sida av ferien tilsetast diakon i ei nyoppretta stilling som er delt mellom Ytre Arna og Haukås. Diakoni handlar om å vera Jesu hender og føter (og øyre og auge), og eg ser med glede fram til at denne sida kan styrkast.

Og på toppen av det heile ventar vi – i løpet av hausten – å få ta imot trusopplærings-medarbeidarar, både i Arna og Ytre Arna. Desse

stillingane vil vera til uvurderleg hjelp når vi skal prøva å nå alle frå 0 til 18 år med trusopplæring på ein betre måte enn vi gjer i dag.

Men kva var desse medarbeidarane utan alle dei uløna, «frivillige» medarbeidarane, som stiller opp – veke etter veke? Det er viktig at desse får tena med dei gåvene Herren har utrusta dei med, og det er viktig at dei får spela på lag med, og bli oppmuntra og rettleia, av dei tilsette.

Vi treng fleire frivillige; vi treng – ikkje minst, og straks – å fornya korpset av dei som ber ut kyrkjelydsbladet for Arna. Ta kontakt med kyrkjekontoret dersom dette kunne vera noko for deg.

SLEKTERS GANG

Døpte:

ARNA SOKN

PERNILLE OLSEN RYGG	30.03.2014
NIKOLAI WEFRING	30.03.2014
MARCUS BØYUM HELLA	06.04.2014
MATHILDE ROLLAND JØRGENSEN	06.04.2014
CHRISANDER HEKLAND REKNES	06.04.2014
ELISE HOLM DAHLBERG	13.04.2014
EMMA SOFIE HAUGEN	13.04.2014
TRISTAN MÆLAND ONARHEIM	13.04.2014
BENJAMIN EILERTSEN	20.04.2014

YTRE ARNA SOKN

ALINE-CHANTEL DORTHEA RUTSCHMANN	06.04.2014
ALEXANDER SØRVIK MICHELSEN	27.04.2014
JONAS SELLAMI	27.04.2014

Døde:

ARNA SOKN

	Begravelse
ANNA JOHANNA VIE	07.03.2014
BERTEL KJERPESETH	14.03.2014
NILLA HELLA	28.03.2014
GUNNAR SAGØSEN	15.04.2014
SIGVART HASTI	24.04.2014
HELGA ÅSGARD	25.04.2014
EINAR VELURE	24.04.2014
BODIL NÆSS	29.04.2014
AGNES MÆSTAD	02.05.2014
TOR ARNE SOLBERG	02.05.2014
KLARA EVENSEN	06.05.2014
ODNY SUNDLAND	09.05.2014
MARIT IVERSEN	08.05.2014

YTRE ARNA SOKN

VILLY VANGSNES	28.03.2014
BERTA ROLLAND	06.05.2014
SIGVALD LEFDAL	09.04.2014
ERLING LILLETVEDT	14.05.2014
FRED OVE KALSÅS	14.05.2014

Vigde:

YTRE ARNA SOKN

RANNVEIG AASGARD OG MORTEN MYHRE	10.05.2014
----------------------------------	------------

Med røter i himmelen

Til hausten er det klart for fire nye temagudstener i Arna kyrkje. Dei vil på kvar sin måte handla om vekst, og hovudoverskrifta «Med røter i himmelen» røper sjølve løyndomen ved veksten. Datoar og tema er fylgjande:

- 21.09: Ein kyrkjelyd som veks nærmare Kristus
- 19.10.: Ein kyrkjelyd som veks nærmare kvarandre
- 23.11.: Ein kyrkjelyd som veks inn i nye generasjonar
- 14.1.: Ein kyrkjelyd som veks inn i lokalsamfunnet

Olsok-gudsteneste i Takvam kapell

29. juli vert det Olsok-gudsteneste i Takvam kapell ved vikarprest Olav Rørtveit.

Sommarkonsert

Sundag 13. juli kl. 19.00 vert det sommarkonsert i Arna kyrkje. Fløytist Sigrid Birkeland Djønne, vinnaren av Talentpris for Arna 2014, og organist Hallgeir Øgaard inviterer til flott konsert med mykje spennande musikk. Billettar: kr. 100,- Arr: Arna kyrkjelyd

Velkommen til kyrkje

08.06.2014

Pinsedag Job 20,19-23

Arna kyrkje kl 11:00 Høgtidsgudsteneste. Jan Kåre Jakobsen Nattverd. Takkoffer til Normisjon

Ytre Arna kyrkje kl 11:00 Høgtidsgudsteneste Olav Rørtveit. Dåp. Nattverd. Takkoffer til Norhordaland Indremisjon.

09.06.2014

2. pinsedag Job 16,5-11

Redningshytten Gullfjellet kl 12:00: Friluftsgudsteneste. Magne Mæstad

15.06.2014

Treeningssundag Matt 28,16-20

Arna kyrkje kl 11:00: Gudsteneste. Olav Rørtveit. Dåp. Takkoffer til Barne- og ungdomsarbeidet

22.06.2014

2. søndag i treeningstida Matt 3,11-12

Arna kyrkje kl 11:00: Gudsteneste. Olav Rørtveit. Dåp. Takkoffer til Høgskolen NLA

29.06.2014

3. søndag i treeningstida Jes 25,6-9

Ytre Arna kyrkje kl 11:00: Gudsteneste. Jan Kåre Jakobsen. Nattverd Takkoffer Misjonsprosjekta

06.07.2014

4. søndag i treeningstida Mark 10,17-27

Arna kyrkje kl 11:00: Gudsteneste. Olav Rørtveit. Nattverd. Takkoffer til Kyrkjelydsarbeidet

13.07.2014

5. søndag i treeningstida Matt 7,15-20

Arna kyrkje kl 11:00: Gudsteneste. Jan Kåre Jakobsen. Dåp og Nattverd. Takkoffer til Norsk Gideon

20.07.2014

Aposteldagen Luk 5,1-11

Ytre Arna kyrkje kl. 11:00: Gudsteneste. Olav Rørtveit Nattverd. Takkoffer til MAF- Norge

27.07.2014

7. søndag i treeningstida 1 Mos 16,1-13

Arna kyrkje kl. 11:00: Gudsteneste. Olav Rørtveit. Dåp og Nattverd. Takkoffer til Barne- og ungdomsarbeidet

Ytre Arna kyrkje kl 11:00: Gudsteneste. Ragnar Waagbø.

29.07.2014

Olsok Job 12,24-26

Takvam kapell kl 19:00: Olsok-gudsteneste. Olav Rørtveit

03.08.2014

8. søndag i treeningstida Matt 6,19-24

Arna kyrkje kl 11:00: Gudsteneste. Ingvar Fløysvik Nattverd. Takkoffer til NLM

10.08.2014

9. søndag i treeningstida Matt 11,28-30

Ytre Arna kyrkje kl 11:00: Gudsteneste. Ingvar Fløysvik og Øystein Skaug. Dåp og nattverd. Innsetting av ny sokneprest. Takkoffer til kyrkjelydsarbeidet.

17.08.2014

10 søndag i treeningstida Luk 5,27-32

Arna kyrkje kl 11:00: Gudsteneste. Ingvar Fløysvik. Dåp og nattverd. Takkoffer til Kyrkjelydsarbeidet

24.08.2014

11. søndag i treeningstida Matt 23,37-39

Arna kyrkje kl. 11:00: Gudsteneste. Jan Kåre Jakobsen. Nattverd. Takkoffer til Det hvite bånd.

Ytre Arna kyrkje kl. 11:00: Gudsteneste. Ingvar

Fløysvik. Dåp og nattverd Takkoffer til Sjømannskirken.

31.08.2014

12. søndag i treeningstida Neh 9,19-21

Arna kyrkje kl 11:00: Oppstartsgudsteneste. Jan Kåre Jakobsen. 6-årsbok. Dåp. Takkoffer til Kyrkjelydsarbeidet

07.09.2014

13 søndag i treeningstida Matt 25,14-30

Arna kyrkje kl 11:00: Gudsteneste m. konfirmantpresentasjon. Jan Kåre Jakobsen. Takkoffer til Barne- og ungdomsarbeidet. Sundagsskule

Ytre Arna kyrkje kl 11:00: Gudsteneste m. konfirmantpresentasjon. Ingvar Fløysvik. Takkoffer til kyrkjelydsarbeidet.

14.09.2014

Vingardssundagen Matt 20,1-16

Arna kyrkje kl 11:00: Gudsteneste m. konfirmantpresentasjon. Ingvar Fløysvik. Takkoffer til Barne- og ungdomsarbeidet.

21.09.2014

15 søndag i treeningstida Matt 5,38-48

Arna kyrkje kl 11:00: Temagudsteneste: Med røter i himmelen. Å veksa nærmare Kristus. Jan Kåre Jakobsen. Dåp og nattverd. Takkoffer til Sandomstiftelsen. Sundagsskule.

Ytre Arna kyrkje kl 11:00: Gudsteneste. Ingvar Fløysvik Takkoffer til Misjonsprosjekta.

28.09.2014

16 søndag i treeningstida Mark 7,31-37

Arna kyrkje kl 11:00: Hausttakkefest. Jan Kåre Jakobsen. 4-årsbok. Takkoffer til IKO

YTRE ARNA OG ARNA KYRKJELYDAR

Tlf: 55 36 22 70

E-post: arna.menighet@bergen.kirken.no
ytre.arna.menighet@bergen.kirken.no

Postadresse: Arna kyrkjekontor
Pb 64 Indre Arna, 5888 Bergen

Arna kyrkjelyd på Facebook:
www.facebook.com/arnakyrkje

Vil du gje ei gåve til kyrkjelydane?

Kontonummer Arna: 3633.07.10831
Kontonummer Ytre Arna: 3633.30.02625

Besøksadresse: Lakslia 21, (Kyrkjelydshuset)
Indre Arna

Opningstid: Tysdag til fredag 10 – 14
Torsdag 10-13

Kirketorget i Aasegården tar i mot henvendelser ang. dåp, vigsel og gravferd:
Tlf.: 55 59 32 10. (Prostikontoret i Åsane er lagt ned)

Soknerådsleiar Arna: Johanne Drageide

Soknerådsleiar Ytre Arna: Tor Oddvar Holmeffjord

Dei tilsette i kyrkjelydane

Sokneprest Jan Kåre Jakobsen
E-post: jan.jakobsen@bergen.kirken.no
Tlf: 55 36 22 74
Tlf: 55 24 42 48 - heim

Sokneprestvikar Olav Rørtveit
E-post: Olav.Rortveit@bergen.kirken.no
Tlf: 55 36 22 75
Mobil: 456 06 145

Kateket Cathrine Snipsøy
E-post: cathrine.snipsoyr@bergen.kirken.no
Tlf: 55 36 22 72

Adm.leiar i Arna: Marianne W. Fanebust
E-post: marianne.fanebust@bergen.kirken.no
Tlf: 55 36 22 71

Adm.leiar og medarbeidarkoordinator i Ytre Arna: Benthe Vevle
E-post: benthe.vevle@bergen.kirken.no
Tlf: 55 36 22 73

Medarbeidarkoordinator Arna: Møyfrid Opheim
E-post: moyfrid.opheim@bergen.kirken.no
Tlf: 55 36 22 78

Diakonimedarbeidar i Ytre Arna: Marianne V. Hjortland
E-post: marianne.hjortland@bergen.kirken.no

Kyrkjetenar Gerd Borge

Kantor i Arna: Hallgeir Øgaard
E-post: hallgeir.ogaard@bergen.kirken.no
Tlf: 55 36 22 98

Kantor i Ytre Arna: Bjørn Bergmann
E-post: bjorn.bergmann@bkkfiber.no

Kyrkjelydsblad for Arna

Postboks 64 Indre Arna, 5888 Bergen

Utgjevar: Sokneråda i Arna

Redaktøransvar: Magne Fonn Hafskor
Mobil: 92294877

Annonseansvarlig: Torill Hatlebrekke Husebø
Mobil: 995 50 787

Lokal redaksjonsnemnd: Tor Oddvar Holmeffjord,
Hallgeir Øgaard, Harald Haugsvær og Olav Vikse

Blad nr. 3-2014 kjem ut torsdag 18. september.
Frist for levering av stoff er: fredag 29. august.

Redaksjonen avsluttast fredag 5. september.
Redaksjon kyrkjelydsblad Arna: tholmefj@broadpark.no

Vakthavande prest etter kl 17.00 og på
Søn- og helgedagar: Tlf. 954 79 157

Gudsteneste ved Redningshytta

For femte gong arrangerer kyrkjelydane i Arna og Ytre Arna, 2. pinsedag, felles friluftsgudsteneste ved Redningshytta på Gullfjellet. Denne gongen er gudstenesta ved vikar Magne Mæstad Det tar omlag 1 time å gå frå parkeringsplassen i Osen til Redningshytta.

Velkomne til friluftsgudsteneste
2. pinsedag, 9. juni, kl 12.00.

RETURADRESSE:

Kyrkjelydsblad for Arna
Postboks 64 Indre Arna
5888 Bergen

VALGETS KVALER: – Kva is vil du ha? spør Irene Liseth.

Går Noa open barnehage under?

Bystyret vedtok tirsdag 20. mai at bemanningstilskuddet til opne barnehagar vert fjerna. Dette vil seia at Noa open barnhage truleg må leggja ned drifta.

FOR YTRE ARNA SOKNERÅD: TOR ODDVAR HOLMEFJORD

Dette er svært leit. Tirsdag 13. mai opna vi ny uteplass utanfor Ytre Arna kyrkjelydshus, med ny sandkassebåt, ny disse, og ein flott terrasse.

Soknerådet har brukt 170.000 kroner på denne uteplassen. Vi har fått kr. 150.000,- av område-satsinga i Ytre Arna, og fått tilskudd på kr. 32.000,- av Grøn etat til nye leikeapparat. Dette er veldig bra, og vi er svært takksame for alle som har hjelpt oss med å få til denne uteplassen.

Det er berre det at det er Noa open barnehage

som ville vore dei som ville ha mest glede av denne uteplassen. Dei gleda seg storleg då plassen vart opna, og dei fekk bruka det nye leikeområdet. Vi i soknerådet i Ytre Arna kjenner no på at kommunen gjev med den eine handa, for så å ta med den andre.

Onsdag 28. mai skal vi ha eit møte med områdekoordinator Elend Vågane for å sjå på om det fins andre tilskuddsordningar vi kan søkje pengar frå. Soknerådet er svært lei oss om vi må leggja ned Noa open barnehage. Mest for

ungane som ikkje får dette tilbudet, men også for foreldra som no mistar eit godt tilbud der dei kan vere saman med borna sine i barnehagen.

Styraren i Noa open barnehage, Irene Liseth, mistar også jobben sin. Ho har stått på for å få barnehagen til å gå, og det gjer ho enda! Det har også vore ein fryd å sjå eit gammalt hus bli fylt av liv frå born slik det har dei siste åra. Om Noa open barnehage går under, veit vi altså ikkje enda.

Sakkeus open barnehage

Tilbudet i Arna kyrkjelydshus har ope mandagar kl. 9-15.

Innanfor opningstida kan du komme og gå når det passar.

Sangsamling kl. 11, lunsj kl. 11.30.

Ta med matpakke.

Velkommen til sang, leik og fellesskap for store og små!

Siste opningsdag før sommarferien er 16. juni.

I NOAS ARK: Borna frydar seg over den nye sandkassebåten som vart døypt Noas ark.